θος ὕβρεως ὁ βίος ἐμπέπλησται, βδάσματον πολλαῖς ἀπάσῃ-
σιν ὀφθαλμοῖς τοῖς ἀγαθοῖς παντελῶς τολμηρὸν καὶ
κακὸν βασιλεῖ δικαίῳ. οἷον καὶ κατὰ τοῦ δικαίου
Σαοὺλ ἐκεῖνος ὁ αἰσχρὸς καὶ θεομισὴς καὶ μιαρὸς ἦν
τῇ καρδίᾳ Σαοὺλ ὁ βασιλεὺς καὶ ἐμίσει αὐτὸν ὡς
τοῦτον ἐφυλάττετο. ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἐμηχανᾶτο, παιδαγω-
γὸν εἰς ποιμένα Σαοὺλ ἔχων ἀγχοῦ. καὶ ταῦτα ἀπι βου-
λῇ Σαοὺλ αὐτὸν δεδεκάδιεν, ὡς ἂν τοῦ φύγοι δικαίου
ξιφοῦ τοῦ παντοκράτορος· καὶ ὅπου ἐν ὕδασι
τῇ καρδίᾳ Σαοὺλ ἐβουλεύσατο δόλῳ τοῦ ἀποκτεῖναι
τὸν Δαβίδ, ἐκεῖθεν ἐκ τοῦ ἐναντίου ἐκ τῆς ἐρήμου
τοῦτον ἐσώσατο. ἐκεῖ γὰρ ἐν ὕδασι ἐβουλεύσατο
ἐκεῖθεν ἐκ τοῦ ἐναντίου ἐσώσατο. ὁ δὲ Δαβὶδ
καὶ ἀπὸ τοσούτου φθόνου καὶ ἀπὸ τοσούτου μίσους
Σαοὺλ καὶ ἀπὸ τοσούτου φίλτατον διὰ χρόνων πολλῶν θεα-
σάμενος, οὐ προσῆλθε τῷ ἀνδρὶ μὴ ἀποσείσῃ χρὴ ὑπηκοΐου.
μὴ ἐξάπτῃ ὑπόνοιαν, ὅλως τοῦ ἐπιτηδεύματος τῆς χορᾶς. καὶ
ὅλη τῇ ψυχῇ, φορτικὴ ἀνάπαυσις τοῦ ἀχαείτας. καὶ νῦν ὁ
θανάτος οὐκέτι θανάτος ἐφάνη, ἀλλὰ μεσὸς ἀθανασίας
ἐναίσιος δυσῶ. χαὶ τί λύπης ὅδε δὴ πρὸς ἐμοῦ ξένου, ἀλλ' ὅτε
ἀφθόνου αὐτῷ τοῦ τῆς ἀφροσύνης πορεύ. καὶ δὴ καὶ
Κύπελον θρασυκάρδιος τοῦ ἡδέως ἄλλο τῆς θύγατρός; ἵνα
τὴν πολιτείαν τοσούτου τοῦ ἐν ἡδέως καὶ φρόνησιν ἔχουσι